

ΝΑ ΔΗΜΕΥΘΟΥΝ ΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΤΟΥΣ

● **Του Ντίνου Αυγουστή**
Εκπαιδευτικού ΤΕΙ Λάρισας

Η πολιτεία υπάρχει για να κάνει τον πολίτη καλύτερο. Και υπουργός σημαίνει υπηρέτης του Λαού. Πολιτικοί και πολίτες οφείλουν να στοχεύουν πάντα το άριστο. Αυτό μπορεί να γίνεται θυσιαστικά, ενίοτε μάλιστα, ακόμα και με αυτοθυσία. Οι πολιτικοί επιβάλλεται να προωθούν τα ζητήματα των πολιτών με απόλυτη ειλικρίνεια και ανιδιοτέλεια.

Πόσα από τα παραπάνω, ισχύουν λοιπόν στην σημερινή εποχή; Η απάντηση είναι δυστυχώς αποκαρδιωτική. Γιατί, όσο και αν προσπαθήσουμε δύσκολα θα βρούμε πολιτικούς με πραγματικό ανάστημα. Ο σύγχρονος πολιτικός διακατέχεται συνήθως από μια υπέρμετρη έπαρση, απότοκο της οποίας είναι η επιμονή στην δια βίου εξουσία, που έχει ως συνεπακόλουθο την άσκηση της πολιτικής με μοναδικό στόχο την ικανοποίηση σχεδόν αποκλειστικώς, προσωπικών αναγκών και φιλοδοξιών. Και όλα αυτά, νομοτελειακώς οδηγούν στην ανάπτυξη επικίνδυνων καταστάσεων και συμπλεγμάτων. Κάπως, έτσι, άλλωστε, είναι που φθάσαμε στην κατ' επίφαση σημερινή Δημοκρατία. Την Δημοκρατία δηλαδή της αρπαχτής και της προώθησης των επιγόνων...

Ο Σωκράτης έλεγε: «Θέλεις να λυθούν τα προβλήματα της Πόλης; Αναζήτησε πολιτικούς που δεν είναι ερωτευμένοι με την Πολιτεία» (εξουσία). Αναζήτησε δηλαδή, πολιτικούς που δεν θέλουν να πάρουν, αλλά που θέλουν να δώσουν. Γι' αυτό, άλλωστε, εκλέγονται οι πολιτικοί. Για να δώσουν το άπαν των δυνάμεών τους για την πατρίδα. Γιατί, μέσα σε μια κοινωνία, αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων, αν δεν έχεις ενάρετους πολιτικούς και νομοταγείς πολίτες, τότε, δεν έχεις ούτε Πολιτεία. Γιατί, Πολιτεία, είμαστε πρωτίστως εμείς, οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι, κάθε κοινωνικής και επαγγελματικής τάξης. Πλούσιοι και φτωχοί, εργάτες και εργολάβοι, εγγράμματοι και αγράμματοι. Και για να κάνουμε βήματα μπροστά, δεν αρκούν μόνο τα μεγάλα λόγια, οι εκθέσεις ιδεών και οι πελατειακές σχέσεις. Σε διαφορετική περίπτωση δεν υπάρχει Ευνομούμενη και Αξιοκρατική Πολιτεία, αφού ο πολιτικός στην προσπάθειά του να διατηρηθεί στην εξουσία, γίνεται εργαλείο ύποπτων και σκοτεινών κυκλωμάτων, κάτι που μοιραίως καταποντίζει την κοινωνία στην ολότητά της.

Σε μια ευνομούμενη Πολιτεία υπάρχουν πολίτες με δικαιώματα, αλλά κατ' αντιστοιχία υπάρχουν και πολίτες με υποχρεώσεις. Το δικαίωμα του λόγου, το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι, το δικαίωμα των ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση και την εργασία. Και η υποχρέωση στην στράτευση, στην καταβολή του ανάλογου με την απόδοση χρηματικού ποσού στο κοινό ταμείο του κράτους. Αυτό σημαίνει, πολίτης με ευθύνη και πολιτικός με υπευθυνότητα.

Ας κάνουμε λοιπόν συχνά τον απολογισμό μας. Το χρωστούμε κυρίως στους νέους μας που τους τάξαμε τον επίγειο παράδεισο, μα δυστυχώς τους προδώσαμε. Στους νέους μας που πεθαίνουν αβοήθητοι στις πλατείες και στα πεζοδρόμια της εξάρτησης. Στους νέους μας που σφάζονται για ασήμαντη αφορμή στα γήπεδα. Οι νέοι μας, που αδύναμοι και επιρρεπείς σε εκτροπές αναπόφευκτα αναπαράγουν και πολλαπλασιάζουν τα προβλήματα. Οι νέοι μας, πιστά αντίγραφα των πατέρων τους...

Έστω και αν μέσα από αυτό τον βούρκο ξεπηδάνε διαρκώς και ολάνθιστα λουλούδια. Η ανέχεια πάντα γυμνάζει και γιγαντώνει την ψυχή, γι' αυτό και δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, που άγνωστοι τσοπάνοι έγιναν εξαιρετικοί άνθρωποι και σπάνιοι επιστήμονες. Αληθινοί επιστήμονες, που ξεφυτρώνουν μέσα από σπίτια φτωχικά, από γονείς με Αρχές Αδιαπραγμάτευτες. Γονείς, που μαθαίνουν τα παιδιά τους να αγωνίζονται. Γιατί, είναι πολύ μεγάλο πράγμα ο αγώνας με άδολη αγάπη και ανυστερόβουλη αλληλεγγύη, μέσα σε αυτή την αληθινή ζούγκλα που ζούμε όλοι μας.

Υ.Γ.: Αφιερωμένο εξαιρετικά σε όσους ενέχονται στις «μίζες», ανεξαρτήτως κομματικής αποχρώσεως. Αλήθεια, πότε το ελληνικό κράτος θα δημεύσει τις περιουσίες τους; Και φυσικά δεν χρειάζονται ανθρωποθυσίες. Επιστροφή των κλεμμένων είναι που απαιτούμε...